KOZÁROVSKÉ NOVINY

OBČASNÍK OBČANOV OBCE KOZÁROVCE ročník XIV. • číslo 3 • október 2020

Slovo na úvod

Ak sme si niekedy kládli otázku, či folklór a uchovávanie tradícií našich predkov v dnešnej modernej dobe v Kozárovciach prežije, odpoveď prinášame v najnovšom čísle Kozárovských novín. Mapujeme v nich udalosti z posledných troch mesiacov. Naši Prasličiari nás reprezentovali na Slovenskom dni kroja na Donovaloch. Na tohtoročnom Memoriále M. Švolíkovej nechýbali speváčky z LIPKY, speváci z MATIČIARA ani najmladšie speváčky z Vretienka.

Naše folklórne zoskupenia si tento rok pripomenuli významné výročia svojej činnosti. KONOPA a MATIČIAR 30 rokov a detské VRETIENKO krásnych 40. Ich vystúpenia sú odpoveďou na otázku, či má u nás folklór hlboké korene. Má. Treba však povedať, že veľký podiel na tom majú vedúci súborov, ktorí dlhé roky nezištne obetujú svoj voľný čas. Nemenej významne sa na úspechoch podpisujú samotní členovia a dôležitým faktorom je podpora zo strany obce.

V novinách sa dočítate aj podrobnosti o súťaži mladých folkloristov, kde sa veľmi pekne zapísalo 9 našich Vretienkárov. Hlasujúci rozhodli, že víťazstvo a hlavná cena poputuje do rúk bývalej Vretienkárky, dnes už posile Praslice Viktórii Švolikovej.

Toľko poézia dní minulých. Prózou by sme mohli nazvať plošné testovanie, ktoré nás čaká tento víkend. Harmonogram je známy. Zabezpečovací tím už pár dní rieši podrobnosti, aby priebeh testovania bol bez väčších problémov. Držme si palce. Hádam pri tvorbe posledných novín v decembri už bude situácia aspoň o kúsok priaznivejšia.

Monika Nemčeková
šéfredaktorka

Snímka M. Švecovej zachytila deväť našich pokladov v kroji, ktorí nás reprezentovali vo folklórnej súťaži. Ocenenia dostali na obecnom úrade za prítomnosti starostu Kozároviec, Vlasty Mudríkovej a primátora Tlmáč, ktorý prevzal darčeky pre tlmačské folkloristky. Viac sa dočítate na str. 7

Rozhovor so starostom obce Ing. Bystríkom Ižoldom

V obci máme dostatok opatrovateliek aj pre ďalších klientov

Pred tromi mesiacmi sme aj my v obci cítili uvoľňujúce sa opatrenia spojené s epidémiou. Tešilo nás, že i keď opatrnými krokmi, predsa len sa život vracia do svojich koľají. Teraz sme zasa v neľahkej situácii, čo určite poznačí nasledujúce dni a týždne. O aktuálnych otázkach sme sa porozprávali so starostom obce Ing. Bystríkom Ižoldom.

Nedávno sme prežívame výdatné a dlhotrvajúce dažde, ktoré spôsobovali veľké škody a ohrozenie nielen na majetku, ale aj na životoch. Ako je to u nás?

Zábery, ktoré sme videli na východe a severe Slovenska u nás nenastali. Ale s určitosťou môžem povedať, že v noci 14. októbra to bolo na hrane a mohli sme zažiť niečo podobné. Je pravda, že potoky, ktoré pretekajú v našej obci sú z väčšej časti regulované a kritickými bodmi ostávajú mosty. Ukázalo sa to aj teraz. Most popod železnicu pri Motoreste Stop bol plný, pri pánovi Lukoničovi veľa nechýbalo a na Močiari sme mali ešte ako takú rezervu. Obec má v správe posledné dva menované mosty. Projektové dokumentácie na opravy mostov máme spracované a po dohode aj v rámci zastupiteľstva budeme podávať žiadosť na čiastočné prefinancovanie prostredníctvom mikroregiónu Požitavie - Širočina, ktorého sme členom. Dúfam, že v roku 2021 budeme úspešní pri podaní žiadosti a financie na opravu mostov dostaneme.

Obce a mestá majú možnosť požiadať o bezúročnú pôžičku vo výške výpadku z podielových daní. Požiadame o ňu? Ak áno, na čo ju použijeme?

Na zastupiteľstve na konci septembra sme schválili možnosť čerpania tejto bezúročnej pôžičky z Ministerstva financií SR a to vo výške 38 000 Eur. Pôžička sa môže použiť iba na nehospodársku činnosť a infraštruktúrne projekty. Preto využijeme túto možnosť, aby sme opravili časť miestnych komunikácií, kde sme realizovali kanalizáciu. Ide o komunikáciu pri mlyne a medzi mostami pozdĺž Mládežníckeho potoka. Približne 330 m komunikácii dostane úplne nový asfaltový povrch. Ide o miesta v obci, kde sú všetky inžinierske siete zrealizované, a tak by sa v budúcnosti nemali stavebnou činnosťou narušiť. Už len doplním, že pôžička je návratná a bezúročná. Splácať sa začne až v roku 2024 s reálnou možnosťou, že sa to zmení na dotáciu od štátu. Zmluva to umožňuje.
Stavebné práce na oprave sa začnú ešte v novembri tento rok.

V rámci Regionálneho združenia miest a obcí Tekov sa

(Pokračovanie na str.2)

Plošné testovanie obyvateľov v našej obci

Plošné testovanie na COVID-19 sa v rámci akcie Spoločná zodpovednosť uskutoční aj v našej obci. Vzhľadom na mimoriadne vážnu epidemiologickú situáciu na Slovensku vláda SR rozhodla o plošnom testovaní obyvateľov na COVID-19. **V Kozárovciach bude prebiehať toto testovanie v dňoch 31.10.2020 - 1.11.2020 a 7.11.2020 – 8.11.2020 (sobota a nedeľa) v čase od 07:00 do 22:00 hod.**

Pre občanov našej obce budú zriadené v priestoroch Domu kultúry (DK) dve odberové miesta. Jedno sa bude nachádzať v priestoroch reštauračnej časti a druhé v priestoroch šatní pri zrkadlách DK. Na testy sa bude čakať v priestore pred Domom kultúry.

Testy bude vykonávať zdravotnícky personál. Testovanie bude dobrovoľné a budú sa na ňom môcť zúčastniť všetci od desať rokov. Neodporúča sa len tým, ktorí majú nad 65 rokov a trávia väčšinu času vo svojich domovoch, prípadne všetkým obyvateľom so zníženou mobilitou či zdravotnými obmedzeniami, ktorí sa prirodzene vyhýbajú sociálnemu kontaktu. K testovaniu je potrebné predložiť občiansky preukaz a deti do 15 rokov preukaz poistenca.

Vzhľadom na vážnosť situácie je pre našu obec vypracovaný harmonogram testovania. Harmonogram je založený na mieste bydliska, pričom jednotlivé skupiny sú počtom podobné. Je veľmi dôležité, aby ste tento harmonogram dodržali a testovania sa zúčastnili v určenom dni a čase, aby nevznikali väčšie koncentrácie ľudí. Chceme ešte zdôrazniť, že testovanie dôchodcov je potrebné, ak aktívne chodia medzi ľudí. Ak by samozrejme niekto zo závažných dôvodov nemohol prísť na testovanie v danom čase, môže sa dať otestovať aj v inom čase.

Vážení Kozárovčania, chceme vás požiadať, aby ste k testovaniu pristupovali zodpovedne a dodržiavali všetky preventívne opatrenia R-O-R (rúško, odstup, ruky) a pokyny určených pracovníkov. Svojím rozhodnutím môžete ovplyvniť ďalší vývoj pandémie a môžete prispieť k jej úspešnému zvládnutiu.

Viac informácií sa dozviete po kliknutí na tento link: **https://korona.gov.sk/** a na stránke obce **www.kozarovce.sk**

HARMONOGRAM TESTOVANIA

Miesto: Dom kultúry Kozárovce - Kozárovce č. 1

SOBOTA 31.10.2020

čas odberu v hod.		Odberové miesto č.1	Odberové miesto č.2
07.00 - 08.00	číslo domu	5 - 24	25 - 47
08.00 - 09.00	číslo domu	48 - 70	71 - 87
09.00 - 10.00	číslo domu	88 - 100	103
10.00 - 11.00	číslo domu	104 - 125	127 - 137
11.00 - 12.00	číslo domu	138 - 153	155 - 175
12.00 - 13.00		Prestávka	Prestávka
13.00 - 14.00	číslo domu	177 - 213	215 - 244
14.00 - 15.00	číslo domu	246 - 258	259 - 289
15.00 - 16.00	číslo domu	290 - 334	335 - 347
16.00 - 17.00	číslo domu	348 - 359	361 - 376
17.00 - 18.00		Prestávka	Prestávka
18.00 - 19.00	číslo domu	377 - 386	393 - 412
19.00 - 20.00	číslo domu	413 - 428	429 - 446
20.00 - 21.00	číslo domu	448 - 477	479 - 513
21.00 - 21.30	číslo domu	517 - 530	531 - 542

NEDEĽA 01.11.2020

čas odberu v hod.		Odberové miesto č.1	Odberové miesto č.2
07.00 - 08.00	číslo domu	543 - 559	560 - 572
08.00 - 09.00	číslo domu	573 - 611	612 - 635
09.00 - 10.00	číslo domu	636 - 652	653 - 683
10.00 - 11.00	číslo domu	688	689
11.00 - 12.00	číslo domu	690	691 - 710
12.00 - 13.00		Prestávka	Prestávka
13.00 - 14.00	číslo domu	711 - 730	731 - 743
14.00 - 15.00	číslo domu	744 - 763	765 - 778
15.00 - 16.00	číslo domu	779 - 797	798 - 814
16.00 - 17.00	číslo domu	815 - 825	826 - 834
17.00 - 18.00		Prestávka	Prestávka
18.00 - 19.00	číslo domu	835 - 848	849 - 856
19.00 - 20.00	číslo domu	858 - 881	883 - 895
20.00 - 21.00	číslo domu	896 - 917	918 - 963
21.00 - 21.30	číslo domu	969 - 1000	1001 - 1011

Rozhovor so starostom obce Ing. Bystríkom Ižoldom

V obci máme dostatok opatrovateliek aj pre ďalších klientov

(Dokončenie zo str. 1)

pripravuje nové programové obdobie. Pripravujú sa projekty aj na základe potrieb a požiadaviek obcí. Vidíte v tejto aktivite nejaký prísľub na riešenie určitých problémov v našej obci?

Od budúceho roku nás čaká nové programovacie obdobie na čerpanie eurofondov. Ide o roky 2021 až 2027. V rámci tohto obdobia sa má podstatne zmeniť mechanizmus čerpania fondov. Už v tomto čase sa kreujú tzv. Rady regiónov, ktoré budú rozhodovať o projektoch a schvaľovať ich financovanie. Aj v rámci nášho regiónu to inak nebude. Prvý zoznam a predpoklad projektov za obec sme už poslali. Predpokladám, že časovo to bude nejaký ten rok trvať, pokiaľ sa všetko nastaví nanovo a bude možnosť čerpania. Budem optimista a dúfať, že reálne čerpanie fondov EÚ bude efektívnejšie a zníži sa byrokratická náročnosť žiadosti a celý proces schvaľovania. Taký je prísľub. Budúcnosť to ukáže. Našim cieľom bude takto získať prostriedky na komplexnú rekonštrukciu Domu kultúry a výstavbu domu pre seniorov v našej obci.

Podarilo sa obnoviť varenie obedov pre seniorov?

Ešte na júlovom zastupiteľstve sme schválili obnovenie varenia obedov pre seniorov. Keďže boli dosť silné ohlasy na ich zrušenie, očakávali sme, že obnovenie varenia osloví minimálne tých, ktorí v roku 2019 obedy odoberali. Od septembra je realita ale iná. Máme nateraz iba desať klientov s nepravidelným odberom. Je deň keď vozíme iba pre 5 seniorov. Chcem aj týmto apelovať na starších občanov. Je to v podstate služba pre vás a treba ju využiť. Odoberaním obedov zo školy ju finančne podporíte a pre človeka, ktorí obedy roznáša je tiež výhodnejšie voziť 30 klientom ako piatim. Na poslednom zastupiteľstve v decembri bude táto otázka na stole a budeme sa musieť rozhodnúť ako ďalej pokračovať v tejto službe seniorom.

Keď už hovoríme o senioroch, nerysuje sa v krátkej budúcnosti možnosť zriadenia aspoň denného stacionára pre seniorov?

Ohľadom zriadenia denného stacionára pre seniorov sme zatiaľ iba riešili základné podmienky zriadenia takejto služby pre starších občanov. Na tento typ ambulantnej sociálnej služby pre seniorov si musíme ešte počkať. V súčasnosti stále ponúkame možnosť opatrovateľskej služby, kde opatrovateľka chodí priamo ku klientovi a s časti poskytujeme služby ako v dennom stacionári. Opätovne to pripomínam, lebo projekt na opatrovateľky je stále finančne podporený eurofondami a klientov v obci by som si vedel predstaviť aj viacej. Stačí kontaktovať obecný úrad a potrebnú administratívu pomôžeme vybaviť.

Prežívame opäť sprísnené opatrenia proti šíreniu koronavírusu. Čo má v kompetencii obec, aké opatrenia zaviedla?

Viackrát som to už spomenul. Prvý polčas máme za sebou a dnes sme v druhom :). Na jar sme mali jeden kritický týždeň a ten nás veľa naučil a môžem povedať, že na druhú vlnu sme lepšie pripravení. Minimálne logisticky, organizačne a psychicky. Opatrenia, ktoré prijal Ústredný krízový štáb sme nerozširovali. Zvýšili sme monitoring v lokalite Domky a každodenne sme v kontakte s riaditeľom ŽS s MŠ ohľadom stavu v škole. Po tieto dni sme pripravovali plošné testovanie na COVID -19 v našej obci. Občania budú včas informovaní. Je vypracovaný harmonogram testovania na dvoch odberných miestach v dome kultúry. Uverejňujeme ho aj v Kozárovských novinách.

Pripravila M. Nemčeková

Stretli sa bývalí spolužiaci

Tento rok sú pandemickou situáciou poznačené mnohé spoločenské podujatia. Patria medzi ne aj stretnutia bývalých spolužiakov. Už tradične v našej obci má stretnutie oficiálny program- prijatie na obecnom úrade spojené s podpisom do pamätnej knihy obce, návšteva cintorína, spojená so spomienkami na zosnulých spolužiakov, svätá omša venovaná zosnulým i živým rovesníkom a napokon spoločenské stretnutie v Stope. Tento rok sa na takejto slávnosti mali stretnúť 65-roční jubilanti a medzi nimi aj o pár mesiacov starší spolužiaci, ktorým „ zle vychádzali roky". Navyše si tento rok pripomenuli 50. výročie ukončenia povinnej školskej dochádzky. Dlho zvažovali, či sa im stretnutie podarí pripraviť. Keď sa však väčšia skupina z nich stretla na pohrebe zosnulého spolužiaka Filipa Vasarába, padlo rozhodnutie využiť pekné počasie, miernejšie opatrenia a urobiť aspoň neformálne stretnutie v Stope.

Zišlo sa nás šestnásť. Ale myslou boli s nami všetci, ktorým vzdialenosť, či zdravie nedovolili prísť. Tichú spomienku sme venovali Filipovi Vasarábovi a Ľudovítovi Šmirinovi, ktorí z našich radov odišli navždy len nedávno, ale aj na tých, ktorí nás opustili oveľa skôr. Spomienky na prežité roky však boli veselé a prepletali sa so súčasnosťou. Máme už dospelé deti, vnúčatá. Bolo o čom hovoriť. Skôr ako sme sa rozlúčili, sľúbili sme si, že na takomto neformálnom stretnutí sa budeme stretávať už každý rok v septembri. Snáď sa nám tento sľub podarí naplniť.

M. Nemčeková

Najúspešnejší v separovanom zbere

Prvého augusta uplynul rok, čo sme v obci zaviedli elektronickú evidenciu odpadov ELWIS. Systém nám funguje a postupne sme si zvykli, že máme označené nádoby na zber komunálneho odpadu (KO) a aj vrecia na plasty a papier. V roku 2021 sa na základe výsledkov za tento rok, budú uplatňovať zľavy na poplatku za KO. Starosta obce so svojou zástupkyňou sa rozhodli oceniť prvé tri miesta po roku fungovania systému. Na prvom mieste sa umiestnila A. Bugárová s manželom s mierou triedenia 84,90 %. Na druhom mieste skočil a H. Lukácsová s mierou tiedenia 77,16 % a na treťom mieste P. Lipár s mierou triedenia 72,60 %. Zároveň sa v prvej desiatke umiestnila aj domácnosť starostu obce s mierou triedenia 65,68 % a poslanca OZ M. Gažiho s mierou triedenia 64,37 %. Týmto im chceme zablahoželať k výsledku a dúfame, že systém triedenia odpadov, ktorí majú doma zavedení bude naďalej fungovať a budú stále patriť medzi najlepšie domácnosti v triedení v obci. Zvýšením miery triedenia dosiahneme zníženie podielu KO na celkom množstve odpadov a tým aj nižšie zákonné poplatky na skládke.

B.I.

A. Bugárová a starosta B. Ižold

Harmonogram separovaného zberu

23. november

– plasty, kovy

15. december

– plasty, kovy

Spoločenská rubrika
(august – október 2020)

Narodili sa

Dorota Betinová, *dcéra Vladimíry a Petra*

Oliver Tóth, *syn Viktórie a Mária*

Patrik Mrozek, *syn Martiny a Ľudovíta*

Matej Švolík, *syn Moniky a Miroslava*

Povedali si áno

Dominika Beňová *a* ***Peter Rybár***

Miroslava Slabá *a* ***Juraj Benčať***

Veronika Bilková *a* ***Miroslav Kapsa***

Helena Latáková *a* ***Boris Machút***

Monika Hauptová *a* ***Patrik Hudec***

Zuzana Žemberyová *a* ***Rudolf Hanzlík***

Veronika Kabátová *a* ***Erik Imre***

Mária Janíková *a* ***Libor Maturkanič***

Natália Fialová *a* ***Michal Havran***

Adela Erdélyiová *a* ***Jakub Skačan***

Opustili nás

Ján Holečka, *vo veku 81 rokov*

Juraj Kuštár, *vo veku 78 rokov*

Mária Miklošová, *vo veku 64 rokov*

Ako sme rozhodli o vyhlásených projektoch

V tomto roku Obecné zastupiteľstvo po prvýkrát vyčlenilo z rozpočtu obce finančnú čiastku na projekty podávané v rámci Participatívneho rozpočtu. Občania mohli podať návrh projektu, ktorý by mal verejnoprospešný účel a mal by sa realizovať v našej obci. Napokon mohli občania hlasovať za vyhlásené projekty. O priazeň hlasujúcich sa uchádzali tri projekty. 1. HRAJME FUTBAL AKTÍVNE PO CELÝ ŽIVOT (podpora športového vyžitia v areáli TJ Lokomotíva prenájmom ihrisku s umelou trávou alebo veľkej telocvične), 2. ODDYCHOVÉ ZÓNY NA BRÔDKU A V CINTORÍNE (doplnenie lavičiek k oddychovým zónam), 3. DETSKÉ IHRISKO NA BRÔDKU (rekonštrukcia a doplnenie detského ihriska).

Hlasovalo sa priamo do urny na obecnom úrade. Uskutočnilo sa aj skúšobné hlasovanie na facebookovom profile Kozárovce a Kozárovčania.

Finančná komisia 4. augusta spočítala hlasy a vyhlásila výsledky hlasovania. Do hlasovania sa zapojilo 66 občanov Kozároviec. Aktívny futbal podporilo 43 hlasujúcich, oddychové zóny získali 13 hlasov a detské ihrisko 9 hlasov. Jeden hlasovací lístok bol neplatný.

KOZÁROVSKÉ NOVINY

Štyridsaťročné VRETIENKO žije detským folklórom

Kronika detského folklórneho súboru Vretienko z Kozároviec sa začala písať v roku 1980. FSk Praslica vtedy oslavovala 15. výročie vzniku a do programu, ktorý bol pri tejto príležitosti pripravený sa zapojilo aj 8 detí Prasličiarov. Vystúpenie sa deťom podarilo, a tak vzápätí skrsol nápad, aby sa pokračovalo ďalej. Pribudli ďalšie deti, začalo sa systematicky nacvičovať, pomohla Základná škola i Osvetová beseda. Pri zrode Vretienka okrem Márie Orovnickej stáli Igor Benčat, Dušan a Juraj Hamaroví.

Prvé skutočné vystúpenie pod názvom Vretienko bolo 16. marca 1982 na okresnej súťaži v Leviciach. Tu sme vystupovali s našim prvým pásmom „Husiari“ a hneď sme obsadili 2.miesto.

Tento prvý úspech nás riadne „nakopol“, ale keď sme chceli fungovať a rozvíjať sa, museli sa naši vedúci rozbehnúť po dedine a pokúsiť sa získať „materiál“ od starých ľudí, aby sme mohli čo najhodnovernejšie pripraviť ďalšie pásma: Morena, Zelená vŕba, Hry, Koledička, koleda, Drotár, Lucie a ďalšie. Časť zozbieraného materiálu bola uverejnená aj v zborníku Deti deťom, ktorého autorom bol Dr. K. Ondrejka. Hustota vystúpení postupne narastala na desiatky ročne, a to nielen doma, ale čoraz častejšie aj mimo Kozároviec. Mohli ste nás stretnúť na Myjave, vo Východnej, Detve, Šali, Dudinciach, ale aj na podujatí Vianoce na hrade v Bratislave, na Dňoch majstrov UĽUVu v Bratislave, na Dni detí v SĽUKu v Rusovciach, na MFF v Strážnici.

Časom prišli aj nahrávky v televízii, rozhlase a pre Slovenskú akadémiu vied. Náš najväčší úspech bol dvojnásobná účasť na celoslovenskej prehliadke DFS v Prešove, získanie titulu Laureát MFF Strážnice v roku 1986, či účasť na českej národnej prehliadke v Kyjove.

V roku 1988 nám tlieskali diváci v Maďarsku. Práve koncom osemdesiatych rokov zažíval náš súbor asi najlepšie roky – roky úspechov, častých vystúpení a nacvičovania nových programov.

No časom prišli aj „slabšie roky“, vystúpení ubudlo, chodilo menej detí, ale súbor nikdy neprerušil svoju činnosť. Po horších rokoch prišli lepšie, opäť sa zišli silnejšie ročníky, snaživejšie deti a kvalita súboru opäť stúpala a takto to trvá dodnes. V súčasnosti má súbor mladšiu zložku v materskej škole a staršiu v základnej škole. V posledných rokoch Vretienko účinkuje väčšinou na programoch v obci.

Za tých 40 rokov, čo Vretienko funguje je toho dosť. Takmer 400 vystúpení, desiatky nacvičených pásiem, mnohé ocenenia, dlhé roky jedna vedúca Mária Orovnická, viacerí šikovní hudobníci (J. Hamar, P. Beniačik, J. Jókay, D. Ostrožlík, J. Kunik, S. Baláž, I. Švolik, gajdoš P. Garaj), a aj stovky detí, ktoré prešli súborom a získali vzťah k tradíciám.

Prví Vretienkári už vyrástli, z niektorých sú doktori, inžinieri, pracujú v školstve, v bankách a poisťovniach, ale živia sa aj pracovitými rukami doma aj v zahraničí. Mnohí sú v iných súboroch, alebo majú svoj vlastný.

Mária Orovnická,
vedúca DFS Vretienko

Spomienky bývalých Vretienkárov

Milí Vretienkári, a tým myslím tetu Orovnickú, Ďuriho a všetky „tety“ a „ujov“, ktorí s nami boli na mnohých vystúpeniach a pomáhali nám a samozrejme všetky decká, ktoré navštevovali a navštevujú detský folklórny súbor Vretienko. Tento rok oslávi to „naše“ VRETIENKO krásnych 40 rokov. Tí starší Vretienkári si určite spomeniete na skúšky: streda, 15:30 hod, kultúrny dom. Čakali sme, kedy príde autobus z „Kirova“ a dovezie tetu Orovnickú. Odomkla kulturák a skúška mohla začať. Bolo nás aspoň 35 a samozrejme boli sme riadni „živáni“, tak bolo treba občas aj hlas zvýšiť, ale ona to s nami vždy vedela. Na sústredenia nás vzal do parády aj Jurko Hamar. Pravdaže, musela byť aj nejaká disciplína. Museli sme sa naučiť tance, piesne, vinše, choreografiu. Inak by sme nemohli ísť vystupovať a mať na jednom vystúpení niekoľko pásiem za sebou. Pamätáte chlapci? Traja králi, Vyrábanie píšťaliek. Dievčence? Morena, Zelená vŕba a ďalšie iné: Na humne, Pasenie husí, Koleda, ...Zúčastnili sme sa rôznych vystúpení. Zraz pred kulturákom, prípadne inde. Naložili sme kufre s krojmi, rekvizity, poživeň do autobusu a potom nám celú cestu vyhrával Ďuri alebo Peťo a vyspevovali sme. Paráda. Mali sme ušité modré šiltovky s nápisom Vretienko, aby sme boli viditeľní, ak sa náhodou zatúlame. Boli to nádherné, šťastné, ale aj náročné chvíle, ale boli sme ako jedna veľká rodina. Je mi cťou a som vďačná, že som patrila do nej a som rada, že aj dnes sa nájdu deti, ktoré baví folklór a prezentujú ľudové tradície. Moja vďaka a obdiv patrí „našej tete Orovnickej“, ktorá nám dala nazaj veľmi veľa a všetko to bolo ľudské a nezabudnuteľné. Moja vďaka patrí aj vám všetkým, ktorí patríte do našej Vretienkárskej rodiny a všetkým vám prajem ešte veľa zdravia a nášmu Vretienku veľa krásnych vystúpení. VRETIENKO HEJ!

Slavka

Spomínam na krajské súťaže, kde Vretienko vždy patrilo k tým najlepším. Na festivaly Myjava, Strážnica, Východná,... Na skúšky v Starej škole s kachličkami, v ktorých sa kúrilo. Na super kolektív, nezabudnuteľné obdobie môjho života. Vždy nám bola krásne, spevavo :).

Adrika

A čo poviete na Strážnicu 1986? Začala sa dosť zle, už po prvých kilometroch sme dostali na starom autobuse defekt. Šťastne sme dorazili až do cieľa a prišiel na nás nájazd komárov. Ešte šťastie, že sme stihli vykúpiť posledný Repelent, aby sme sa mohli všetci natierať.

A ten dlhý sprievod. Mišo Žembery už bol utancovaný s jeho ručníčkovým tancom. Ale aj napriek všetkému, všetko dobre skončilo a veľké prekvapenie nás čakalo na druhý deň doma, keď sme sa dozvedeli, že za pásmo Koledička, koleda sme získali cenu Laureát MFF Strážnica.

vedúca

Ako malá školáčka som sa vždy tešila na vystúpenia s Vretienkom, či už boli v blízkom okolí alebo sme cestovali trochu ďalej. Bavilo ma obliekať si kroj, viazať mašle a zapletať vlasy. Pamätám si jedno vystúpenie v Bratislave na hrade, kde sa mi obliekanie kroja a hlavne viazanie sukni až tak nepodarilo. Bolo to pred Vianocami a mali sme dosť dlhé pásmo. V pamäti mi zostali najmä zvyky na sv. Dorotu, viem, že sa mi to veľmi páčilo a bolo to pre mňa nové. Na konci vystúpenia sme tancovali a keď sme sa dokrútili, tak som zostala iba v spodnej sukni. Ešteže sme už končili, tak som si rýchlo zdvihla z pódia svoju vrchnú sukňu a utekala sa dozadu hanbiť ⌧.

Daniela

Moja asi prvá spomienka spojená s Vretienkom je, ako sme boli v Bratislave na Remeselných dňoch (alebo niečom takom) a predvádzali sme tradičné činnosti z nášho regiónu. Mňa najviac bavilo ukazovanie ako sa mláti a češe konope.

Dominika

Na moje začiatky „v kroji“ si nepamätám. Rodičia boli členmi FSk Praslica, a keďže ma nemali kde nechať, dosť často som chodila na vystúpenia spolu s nimi. Dôkazový materiál sú fotografie, na ktorých mám alebo umazané biele kolená od zelenej trávy, alebo jem koláče.

Moje prvé spomienky sú na prvé stretnutie detí v čitárni ZŠ. Bola som asi tretiačka, listovali sme si v časopisoch Rytmus a budúca vedúca , moja mama, nám rozprávala ako sa žilo voľakedy, čo budeme robiť, čo budeme mať oblečené a ako budeme nacvičovať. Myslím si, že väčšina detí nemala ani „šajnu“ čo to bude. A aká to bola veľká radosť, keď sme na prvej súťaži v Leviciach skončili na 2. mieste, a potom každý rok čakali, či vyhráme a budeme sa porote páčiť viac ako deti z Hronských Kľačian alebo Tlmáč.

Postupne pribúdali nácviky, vystúpenia, zážitky a príhody. Spomeniem niektoré, ktoré mi zostali v pamäti:

- Dlhé sprievody mestom napr. v Prešove. Pred nami ľudová hudba, za nami ľudová hudba a my len s heligónkou medzi nimi, skoro sme si hrdlá vykričali, ale nestratili sme sa.
- Nálety komárov v Strážnici. Večer sme si počítali štípance na nohách a rukách.
- Spoločné aktivity s inými deťmi, keď mali vedúci vyhodnotenie (v Šali), alebo večer na internáte (v Prešove).
- Veselé cesty autobusom na vystúpenia.
- Sústredenia na Margite.
- Vystúpenie v Dudinciach, keď Adrika podľa scenára povedala „Aha, už idú aj muzikanti, majú aj gajdy a harmoniku“ a Juraj s Paľkom ešte v šatni (netušiac, že majú byť na javisku) a nám sa vliekli dlhé sekundy na javisku, potom zadychčaní dobehli a pokračovalo sa ďalej.

Aby si nezainteresovaní nemysleli, že tie milé nacvičené detičky na javisku sa zjavili len tak samé od seba, je treba popísať aj prácu čo je za tým. Všetko sa nedá ani spomenúť, ale začína sa výskumom, treba zozbierať materiál, napísať scenár, nacvičiť. V tom čase bez mobilov, počítačov a tlačiarní dohodnúť vystúpenie, napísať zoznam s dátumami narodenia a adresami 3x (cez kopír), zabezpečiť autobus, dohodnúť sa s deťmi a rodičmi (nie cez facebook, ale každému osobne, v tom čase sme doma nemali ani telefón).

A u nás doma to (napr. ide sa na Myjavu na 3 dni) vyzeralo asi takto: nachystať kroje pre 3 deti (+ rezerva ak si niekto niečo zabudne) oprať, ožehliť, zabaliť do kufra. Nachystať iné oblečenie pre všetkých na 3 dni do ďalšieho kufra. Pripraviť rekvizity (veľký vozík, birdáš, zvonce, venčeky,

(Pokračovanie na str.6)

Spomienky bývalých Vretienkárov

(Pokračovanie zo str. 5)

košíky, vŕba, Morena,...). Nachystať jedlo a pitie na cestu. Zabezpečiť starostlivosť o kačky a zajace, nemohli zostať doma hladné 3 dni , okopať záhradu. A samozrejme chodiť do roboty na plný úväzok, keď sa išlo v piatok zobrať si dovolenku. Toto všetko a mnohé iné robí vedúca už 40 rokov (už trošku menej - nebalí 3 detské kroje a nechodí do práce). Po návrate všetko oprať a odložiť do skríň (alebo nechať na kôpke, lebo o týždeň sa išlo niekde inde), zapísať do kroniky, pokračovať v nácvikoch. Samozrejme, bez ochotných rodičov a pomocníkov by to nedokázala.

Postupne som vyrástla ako účinkujúca z detského súboru, ale z Vretienka som úplne neodišla, občas bolo treba postrážiť deti, pomôcť pri obliekaní, nosiť rekvizity, došiť časť kroja.

Vyskúšala som si aj úlohu mamy detí dvoch účinkujúcich (aj tu mám jednu príhodu z Dní majstrov UĽUVu na Bratislavskom hrade– celý deň sme sedeli a ukazovali dedinské práce, keď tu zrazu sa Jakub stratil, po malej panike sa zistilo, že sa stratil aj Ivetin syn. Rýchlo sme sa rozbehli jedna jednou stranou, druhá druhou stranou pomedzi asi 80 výrobcov a oni dvaja spokojní na samom konci pozerali ako sa vyrábajú zvonce a čudovali sa, čo na nich kričíme, veď oni sa len pozerajú).

V súčasnosti už aj moje deti vyrástli z Vretienka a ja som sa dostala do úlohy diváka.

To je 40 rokov života, 40 rokov s Vretienkom, prajem mu, aby fungovalo ďalej, aby štafeta, ktorá sa odovzdáva generáciami detí pokračovala ďalej.

Erika

Vďaka Vretienku folklór vstúpil do môjho života už v materskej škole. Prostredníctvom detských hier, riekaniek, pesničiek a prvých tančekov som tak pomaly začala spoznávať naše typické zvyky a tradície a ich čaro. Pamätám si na svoj prvý kroj, ružovkastá sukňa a prunclík s drobnými červenými kvietkami, naškrobené spodné sukničky, oplecko, biela zásterka a nesmeli chýbať ružové mašle na rukávcoch, ale aj vo vlasoch, všetko tak ako sa patrilo. Nácviky bývali veselé, ale platilo: Najprv práca, potom zábava. Pani Orovnická, vedúca Vretienka, to nemala s nami veru ľahké. Bola aj prísna a vyžadovala disciplínu a my sme ju rešpektovali. Odmenou za našu a aj jej vytrvalosť bol potlesk divákov na vystúpeniach ako Čriepky či Tekovské slávnosti, na ktoré rada spomínam. Vretienko bolo mojou súčasťou počas celej základnej školy, robilo mi to radosť a bola som hrdá, že môžem byť jeho súčasťou. Pôsobenie vo FS Vretienko ma ovplyvnilo na toľko, že sa folklóru venujem aj dnes.

Veronika

Jedlá starých materí pôjdu do sveta

Europoslanec Ivan Štefanec sa rozhodol pri svojich cestách po Slovensku zmapovať zaujímavé, často aj zabudnuté jedlá. Nedávno sa pre tento projekt varilo aj v Kozárovciach na Pustej hore.

„Projekt sme nazvali Recepty starých materí, pri každom recepte zbierame aj príbeh, ktorý je za týmto jedlom a súvisí s konkrétnym regiónom. Obiehame celé Slovensko od západu a východ a naspäť. Čo ma prekvapilo? Snáď to, že aj keď suroviny sú stále rovnaké - voda, múka, vajcia, zelenina a podobne, tie receptúry sú rôzne a kreativita ľudí je úžasná. Aj z toho mála vedeli urobiť veľmi chutné jedlá. Samozrejme, nechceli sme obísť ani, mne srdcu blízke, Kozárovce. Preto sme tu dnes na Pustej hore, v rodinnom prostredí u mojich príbuzných a robíme časť projektu," vysvetlil nám na úvod I. Štefanec.

Adriana Hudecová a Zuzana Ďurovičová pripravujú štiavovú polievku.

Hostiteľke Adriane Hudecovej prišla pomôcť kolegyňa s FsK Praslica Zuzana Ďurovičová. Obe varili ako sa patrí na Prasličiarky v kozárovskom kroji. Spoločne pripravili štiavovú polievku. Domáca pani pohostila hostí už s napečenými „kabáčmi". Na jej otázku, čo cítime pri jedení, neuhádol nikto z nás, že im chuť dodáva cukrová repa. Michal Benčat uvaril „vyhodenú kapustu" a „číkovicu", jedlá ktoré tiež potvrdzujú, že naše staré mamy nič nevyhadzovali, všetko dokázali v kuchyni premeniť na dobré a sýte jedlá.

Zľava Monika Laginová, Adriana Hudecová, Ivan Štefanec, Martina Holečková, členka Predsedníctva KDH a Michal Benčat.

„Publikácia bude preložená do angličtiny a vyjde pod mojou záštitou v našej Európskej ľudovej strane v Európskom parlamente. Budeme ju rozdávať v rámci Európskeho Parlamentu, európskych inštitúcií a potom po celom Slovensku. Chceme aj takto spropagovať Slovensko v zahraničí, ukázať našu históriu a urobiť mu ešte lepšie meno. Neplánujem z toho robiť nejakú knihu na predaj, ale skôr v rámci propagácie jedál. Dostane sa samozrejme k tým, ktorí do nej prispeli receptami a príbehmi. Stretli sme sa s príjemným ohlasom. Ak to dobre dopadne, rozhodli sme sa s projektom pokračovať aj v ostatných regiónoch, kde sme sa teraz nedostali," povedal nám k pripravovanej publikácii europoslanec. Prisľúbil nám, že zopár publikácii venuje aj našim čitateľom, čo bude pekný darček pod stromček.

M. Nemčeková, foto autorka

POKLADY V KROJI II.

V krojovanej súťaži sa Kozárovčania nestratili

Keď sme v minulom čísle Kozárovských novín informovali o súťaži POKLADY V KROJI 2, ktorú organizovala redakcia regionálnych novín Slovenská brána, veľmi sme si želali, aby v nej naše deti zarezonovali čo najviac. Tešilo nás, že medzi 42 folkloristami prihlásenými do súťaže, bolo 9, najviac zo všetkých, práve z Kozároviec. Reprezentovali náš kozárovský kroj, svoj súbor VRETIENKO a našu obec súčasne. Mali od troch rokov do štrnásť a urobili nám radosť. Na stránky Slovenskej brány od marca do septembra pribúdali – Johanka Oravcová, Mary Ann Mladá, Filipko Belan, Danielko Belan, Paulínka Belanová, Viktória Švoliková, Stanka Švolíková, Livka Vozárová a Esterka Švolíková.

Mary Ann Mladá

Johanka Oravcová

Po prezentácii v Slovenskej bráne začali na kontá aj našich súťažiacich prichádzať hlasy. V redakcii sme sa rozhodli ich nespočítavať. Odkladali sme ich do hlasovacej urny s tým, že ich spočítame až po ukončení hlasovania. Skôr sme sa sústredili na fotografovanie našich folkloristov do pripravovaného kalendára. V každej obci sme hľadali priestor, v ktorom by krojované deti čo najlepšie vyzneli. V Kozárovciach neskutočne krásne prostredie ponúkal dvor Čaradských za kostolom, čo patrične využila profesionálna fotografka Mária Švecová. Strávili sme u Čaradských pekné dopoludnie, za čo im aj touto cestou ďakujeme. Najkrajšie z fotografií sú zaradené do kalendára, ale veríme, že aj tie ostatné zostanú pre našich folkloristov ako pekná spomienka na našu súťaž. Časť výťažku z predaja nástenného kalendára venujeme OZ SVETIELKO NÁDEJE, ktoré sa venuje onkologicky a inak ťažko chorých deťom a ich rodinám.

Livka Vozárová

Paulínka a Danielko Belanovci

Ako to vlastne dopadlo? Do hlasovania sa zapojilo 833 hlasujúcich. O konečnej víťazke rozhodlo sedem hlasov. Najviac hlasov 169 získala naša Viktória Švoliková. Na druhom mieste so 162 hlasmi skončila Tatiana Porubská zo Starého Tekova a na treťom so 71 hlasmi Sofia Ela Jančová z Veľkých Kozmáloviec. Ceny a darčeky pre všetkých súťažiacich mali byť odovzdané na slávnosti 4. októbra v Starom Tekove za účasti ambasádorky podujatia obľúbenej speváčky a heligonkárky Vlasty Mudríkovej a ďalších hostí. Žiaľ, prišiel čas sprísnených opatrení a tak sa slávnosť musela zrušiť a darčeky a ocenenia sme udeľovali na štyroch obecných úradoch.

V Kozárovciach to bolo 8. októbra. Deti dostali darčeky od organizátorov súťaže, bohatou nádielkou sa pridal aj starosta obce. Na záver folkloristom svoje CD odovzdala Vlasta Mudríková a príjemné stretnutie ukončila krátkym vystúpením. Víťazka súťaže si deň predtým na pôde SES Tlmače prevzala hlavnú cenu notebook Dell.

Monika Nemčeková,
foto: Mária Švecová

Viktória Švoliková - víťazka súťaže

Stanka a Esterka Švolíkové

Filipko Belan

KOZÁROVSKÉ NOVINY

Oslava slovenskej ľudovej piesne

V Dome kultúry v Kozárovciach sa v nedeľu 27. septembra konal 26. ročník Memoriálu Márie Švolíkovej. Prehliadka slovenských ľudových piesní opäť prilákala priaznivcov tohto druhu kultúry. Pozvanie organizátorov prijali podpredseda Nitrianskeho samosprávneho kraja Igor Éder, poslankyňa Nitrianskeho samosprávneho kraja Martina Holečková, riaditeľ Domu Matice slovenskej v Leviciach Miroslav Považan. Podujatie profesionálne moderoval Peter Beniačik.

Predseda MO MS Igor Benčať na úvod srdečne privítal prítomných a poďakoval sa všetkým, ktorí prišli napriek zložitej epidemiologickej situácii. Pripomenul, že za iných podmienok by v sále sedeli i priatelia z maďarského družobného mesta Oroszlány, vedení predsedníčkou Slovenskej samosprávy Alžbetou Szabóovou. Prezradil, že organizátori dlho zvažovali, či podujatie tento rok pripraviť. Napokon sa rozhodli pre podujatie za dodržania všetkých nariadených opatrení. Igor Benčať sa poďakoval starostovi obce Bystríkovi Ižoldovi, ktorý bol pre organizátorov akýmsi hnacím motorom a podporou pri príprave podujatia. Poďakoval sa tiež sponzorom, najmä Nitrianskemu samosprávnemu kraju, bez ktorých by sa podujatie nemohlo uskutočniť.

Účastníkom podujatia sa krátko prihovoril aj podpredseda Nitrianskeho samosprávneho kraja I. Éder. Podčiarkol skutočnosť, že Kozárovce žijú aktívnym spoločenským životom, veď v tento deň sa konali v obci bežecké preteky a krátko po nich kultúrne podujatie spojené s ľudovými piesňami.

Aj tento rok program otvorila domáca ženská spevácka skupina LIPKA. Vznikla v roku 1974, jej prvou vedúcou bola Anna Petrovičová. Pri kolíske skupiny stálo mnoho nadšených kozárovských žien. Medzi nimi bola aj Mária Švolíková, ktorá neskôr aj skupinu viedla.

Po speváčkach z LIPKY sa predstavila rodáčka z Kozároviec Anna Prystiaková. Býva v Leviciach, ale každý rok prichádza na memoriál v kozárovskom kroji, ktorý jej v mladosti prirástol k srdcu.

K stáliciam podujatia už niekoľko rokov patria mama s dcérou - Ivetka a Iveta Kocúnové. Obe už dlhšiu dobu žijú v Leviciach, ale pravidelne prichádzajú s krásnymi východniarskymi piesňami ich rodnej obce Čirč. Aj tento rok sa predstavili ako sólistky i ako dueto.

Domáca speváčka Mária Együdová , okrem pár výnimiek, nezvykne chýbať na spomínanom podujatí. Moderátor podujatia Peter Beniačik prezradil, že je neterou Márie Švolíkovej a sesternicou Imricha Švolíka, ktorým je memoriál venovaný. Po nej vystúpila vnučka Imricha Švolíka a pravnučka Márie Švolíkovej- Esterka Švoliková spolu s Kristín-

LIPKA

kou Švolíkovou. Túto spevácku dvojicu už v obci dobre poznajú, predstavujú sa na mnohých podujatiach a sú zárukou, že ľudová pieseň má v Kozárovciach pokračovateľov.

Tento rok do Kozároviec zavítala aj dlhoročná folkloristka Marta Proksová. Pochádza z Gemera, ale dlhé roky už žije v Nitre, kde účinkovala v súbore Zobor.

Stálym hosťom podujatia býva heligonkár Jozef Suchý z Novej Bane, ktorý aj tento rok potešil divákov svojou hrou i spevom. Jeho vystúpenie bolo aj akýmsi speváckym pozdravom jubilujúcej mužskej speváckej skupiny MATIČIAR, ktorá si na podujatí pripomenula 30. výročie svojho vzniku. V programe sa skupina pod vedením Igora Benčaťa predstavila niekoľkými blokmi piesní a moderátor priblížil jej vznik a bohatú činnosť.

MATIČIAR

K významnému jubileu skupiny prišli pozdraviť spevákov hostia podujatia – starosta obce B. Ižold, poslankyňa M. Holečková, predseda DMS M. Považan i predseda Vinohradníckeho spolku Kozárovce Štefan Gaži.

Popri ľudových piesňach zazniela aj tento rok na podujatí poézia Pavla Kopála, ktorú predniesla Silvia Benčaťová a Cyril Beniačik.

Monika Nemčeková,
foto autorka

Kristínka a Ester Švolíkové

Aj M. Együdovú sprevádzala ĽH PONITRAN

PRASLICA na Slovenskom dni kroja

Tento rok uplynulo dvesto rokov od narodenia jedného z velikánov našej histórie Andreja Braxatorisa Sládkoviča. Jeho pamiatke bolo venované aj podujatie Slovenský deň kroja, ktoré sa tento rok konalo v soboru 12. septembra v krásnom prostredí na Donovaloch.

Básnická tvorba Andreja Sládkoviča je plná lásky a oddanosti a to nielen k žene, ale i k vlasti. To sa stalo hlavnou myšlienkou tohtoročného Dňa kroja. Účinkujúci z rôznych kútov Slovenska, folklórne skupiny, súbory ale aj ľudoví remeselníci opäť ponúkli zo seba to najkrajšie a najvzácnejšie, z čoho vznikol jedinečný celok predstavujúci životné obdobie dvoch mladých ľudí od pytačiek až po krštenie.

Hosťami podujatia bol aj podpredseda Národnej rady SR Peter Pellegrini a svoje umenie ukázali nielen herec Juraj Sarvaš, ale aj víťaz 2. série Zem spieva Martin Repáň, či majstri ľudovej umeleckej výroby z ÚĽUV-u. Kozárovce prišli reprezentovať a zároveň nás podporiť aj starosta Bystrík Ižold a zástupkyňa starostu Ivana Švolíková, ktorí boli takisto oblečení ako sa patrí v kozárovskom kroji.

Okrem FSk Praslica svoje umenie a krásu predviedli aj FS Urpín z Banskej Bystrice, FS Očovan z Očovej, Sliačanka z Liptovských Sliačov, ženy zo Štrby, dievčatá zo Skalice a ďalší umelci.

Veľké poďakovanie patrí organizátorom, predovšetkým autorke podujatia Márii Rehákovej a všetkým, vďaka ktorým sme prežili krásny deň.

Veronika Betinová

Svetový deň zdravej výživy

Október, ako jeden z najkrajších mesiacov v roku, hýri farbami nielen listov na stromoch, ale aj farbami zdravia a vitamínov. V tento mesiac nám príroda ponúka veľké množstvo vitamínov v podobe ovocia a zeleniny. Práve tento mesiac je ten pravý, kedy si pripomíname nielen na Slovensku, ale aj po celom svete, že to, čo jeme ovplyvňuje naše zdravie. V tento deň si aj naše pani učiteľky pripravili pre deti rôzne aktivity. Či to už bola výroba ovocných mís, pomazánok alebo vyhotovenie plagátov a prezentácie zamerané na správne a zdravé stravovanie, kde základom sú tri hlavné jedlá – raňajky, obed, večera a 1-2 menšie porcie medzi hlavnými jedlami – desiata a olovrant. A že sa nám tento zámer vydaril svedčia úsmevy na tvárach detí, z ktorých sa zračí radosť a spokojnosť.

Ovocie je dobrá vec, vie to každý vzdelanec.
Lepšia ako čokoláda, od mamky je hruška sladká.
Od dedka zjem broskyňu, v každú dennú hodinu.
Zdravý budem plný sily, skúste to tiež, moji milí.

Brána jazykov otvorená

Každý rok si 26. septembra pripomíname Európsky deň jazykov. Pri tejto príležitosti už niekoľko rokov organizuje Gymnázium Janka Kráľa v Zlatých Moravciach jazykovú súťaž Brána jazykov otvorená. Tento rok sa do nej zapojili naši žiaci 9. ročníka. Tím tvorili: Viktória Švoliková, Kamila Benčatová a Tomáš Fabian. Vyžrebovaním im bol pridelený projekt o Českej republike, ktorý spracovávali v angličtine. Účasť na tejto súťaži koordinovala p. učiteľka Mgr. Natália Lepiešová.

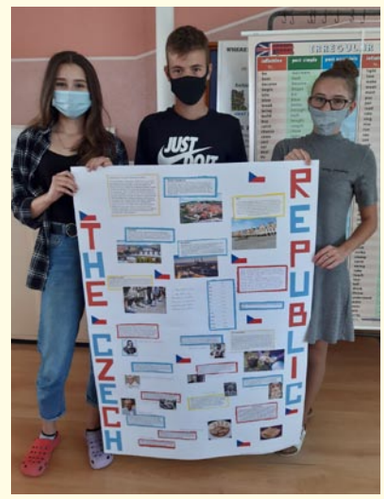

Výrobky z darov Zeme

Jar, leto, jeseň, zima. Každé ročné obdobie ponúka množstvo príležitostí na tvorenie. Jeseň je bohatá na gaštany, orechy, šišky, šípky, ktoré nám padajú priamo pod nohy. Stačí ich len pozbierať a pridať do venca, misy, kvetináča či koša a vyrobiť si príjemný jesenný aranžmán. Pre hravé a šikovné ruky našich mamičiek, starých mám, ale i detské rúčky, ani v tento upršaný jesenný čas nebolo nič také ťažké čo by nevedeli vyrobiť, ba naopak. Ich fantázia, kreativita a najmä chuť vytvoriť niečo čo tu ešte nebolo, je výsledkom neskutočných výrobkov, ktoré krášlia vestibul našej školy. Všetkým, ktorí prechádzajú okolo na tvárach vyčarujú úsmev a spríjemňujú sychravé jesenné dni.

Kolektív pedagógov zo ZŠ s MŠ ďakuje všetkým rodičom, starým rodičom, či deťom za krásne výrobky z darov Zeme, ktoré obohatili a spestrili výstavku prác našich žiakov vo vstupnej hale ZŠ s MŠ.

Malé deti s veľkým srdcom

V jeden pekný slnečný deň sa vybrali žiaci 1 a triedy s pani učiteľkou Mgr Beatou Sedlákovou na šípky. Celý deň sa tešili, kedy tá chvíľa príde. Všetky nazbierané šípky potom darovali do Kláštornej čajovne v Hronskom Beňadiku, ktorá funguje pre turistov, pútnikov a všetkých ľudí dobrej vôle.

HOLÁ, HOLÁ ...SEPTEMBER NÁS DO ŠKÔLKY VOLÁ!

Aj my sme v našej materskej škole čakali všetky detičky 2. septembra 2020, kedy sa nám začal nový školský rok 2020/2021. S krásnou výzdobou, čistými priestormi, ale i s úsmevom na tvárach a milým slovom sme všetky deti privítali v našich priestoroch. Tento rok našu materskú školu navštevuje 62 detí, ktoré sú rozdelené do troch tried. Prvú triedu VČIELKOVÚ navštevuje 20 detí vo veku 2,5 – 3 r. Triednymi pedagógmi sú Martin Lenard a Michaela Lintnerová. Druhú triedu MOTÝLIKOVÚ navštevuje 22 detí vo veku 4 – 5 r. Triednymi pedagógmi sú Mgr. Monika Majerová a Bc. Monika Žemberyová. Poslednú tretiu triedu LIENKOVÚ navštevuje 20 detí vo veku 5 – 6 r. Triednymi pedagógmi sú Mgr. Eva Báťová a Mgr. Júlia Beniačiková. Tento školský rok k pedagogickým zamestnancom pribudla i sociálna pedagogička Mgr. Renáta Wolfová a asistentka Bc. Mária Bratková.

Vyučovanie v našej materskej škole prebieha od septembra 2020 podľa nariadení RÚVZ a platných aktuálnych opatrení ministerstva školstva. Preto sú aj všetky naše aktivity a krúžková činnosť pozastavené až do odvolania. V našej materskej škole aj napriek tomu nezaostávame a venujeme sa rôznym výchovno-vzdelávacím aktivitám. V priebehu septembra sme sa venovali týždenným témam ako: POĎ SA SO MNOU HRAŤ, KTO SA O NÁS V ŠKÔLKE STARÁ, MÔJ DEŇ DOMA A V MŠ a nakoniec i FAREBNÁ JESEŇ. V týchto týždenných témach sme deti oboznámili s priestormi materskej školy, aby sa lepšie adaptovali na nové prostredie triedy, na ľudí, ktorí sa o nich celý čas v materskej škole starajú a venujú sa im. Posledný týždeň bol zameraný i na ročné obdobie – Jeseň, kde sme deťom priblížili čaro tohto obdobia. V mesiaci október sme sa venovali témam ako: NA NÁVŠTEVE U STARÝCH RODIČOV, ZELENINA, OVOCIE a následne i STROMY A KRÍKY. Bol to mesiac zameraný predovšetkým na zdravú výživu a nemohli sme zabudnúť i na našich starých rodičov, pretože o októbri sa hovorí aj ako o mesiaci úcty k starším. Keďže tento rok nám nebolo dopriate uskutočniť vystúpenie pre našich starých rodičov, ktoré organizujeme každý rok, chceli by sme im venovať aspoň túto krátku básničku:

„Vám, z detského srdiečka vľúdny
pozdrav s prianím letí,
veľa zdravia, šťastia to Vám prajú
všetky malé deti.
Nech Vám úsmev zdobí tvár
a srdiečko hreje,
naša láska a úcta k Vám.“

Na záver by sme dodali snáď už len to, že vychovávať deti v zdravom prostredí je pre nás životným poslaním. Sme pripravení, tak ako po iné roky, vypočuť si každý problém, bôľ aj strach. Dúfame, že tieto neľahké situácie, ktoré nás v tomto období stretávajú zvládneme spolu čo najlepšie.

Prajeme Vám hlavne veľa zdravia a trpezlivosti.

Bc. Monika Žemberyová

Ako sme sa mali počas leta a čo chystá eRko ďalej?

Leto sme s deťmi prežili ako praví hrdinovia v rámci doznievajúcej minuloročnej témy: AJ TY HRDINOM. Vyvrcholením týchto pekných dní bol letný tábor, na ktorom sme sa zúčastnili spolu s inými farnosťami z nášho Oblastného centra eRka (OC). Nezabudnuteľné spomienky si určite z tábora odnášame všetci, spoznali sme nových kamošov a zažili dobrodružné chvíle pri cestovaní časom, keďže tábor sa niesol v duchu témy: Po stopách času.

Teenagerské stretká sme si zase okorenili malým piknikom a túrou v Tatrách v okolí Vodopádu Skok a Popradského plesa. A že to bola naozaj krásna bodka za letom, to vám nemusíme hovoriť!

Do nového školského roka eRko vstupuje s novou ročnou témou: Stvorení pre MY. Nasledujúce dni a mesiace sa budeme s deťmi a teenagermi učiť vnímať druhého ako dar, budeme sa učiť tiež jednote v pestrosti a rôznorodosti, rovnako ako svoje srdce otvoriť pre nezištnú službu. Rozhodli sme sa v mesiaci október zapojiť do Detského činu pomoci, ktorý je špeciálne orientovaný na pomoc stvorenstvu, prírode. Čaká nás tiež akcia Milión detí sa modlí ruženec. November by sme rady oslávili spomienkou na všetkých svätých a tiež akciou Sviečka za nenarodené deti. Koniec roka plánujeme zakončiť koledníckou akciou Dobrá novina, ktorá v našej farnosti bude prebiehať už po šiestykrát.

Keďže sa však momentálna situácia stále mení, snažíme sa aj my flexibilne reagovať na vzniknuté okolnosti a uvidíme, čo nám prinesú nasledujúce týždne. Našťastie nám však tieto opatrenia neberú radosť a motiváciu, možno to bude vyžadovať viac služby a sebazaprení na úkor spoločného dobra pred našimi plánmi a predstavami. Pre nás je však aj tento čas požehnaním a príležitosťou ako prežiť chvíle v spoločenstve s Bohom, s deťmi a teenagermi. Veľmi nás teší, že na nás myslíte a že deti a teenageri si k nám začínajú hľadať cestu, u nás sú dvere otvorené pre kohokoľvek.Vidíme sa teda na našich stretkách a ak náhodou stratíme možnosť sa stretávať osobne, určite vymyslíme spôsob ako zostať s našimi malými, aj veľkými eRkármi v kontakte aj naďalej.

Želáme vám i nám do nasledujúcich dní odvahu, porozumenie, lásku, spolupatričnosť a hlavne zdravie!

Vaši eRko animátori

Z kroniky obce

Rok 1960 a 1970

1960

V roku 1960 bola kronikárku Elena Kováčiková. Hneď z kraja nového roku uviedli divadelníci Lokomotívy hru Svadobný závoj.

Herci z hry Svadobný závoj

Divadelníci ochotníckeho krúžku Hron pridali v januári hru Alžbeta Báthoryčka. Hra bola dobre nacvičená, scény na javisku boli veľmi efektné. Počas predstavenia boli prvý raz použité nové reflektory. Diváci boli hrou veľmi nadšení a svoju spokojnosť prejavili častým potleskom počas hry. Najlepšie herecké výkony podali Jana Ďurovičová, Štefan Kováč, Borka Valkovičová a Elena Benčatová. Ďalej v hre účinkovali: Štefánia Peticová, Filip Valkovič, Milan Kováčik, Gašpar Švolik, Viktor Červenák, Milan Červenák, Elena Valentíniová a Cyril Beniačik. Réžiu mal Milan Kováčik.

Hra Alžbeta Bathoryčka

V predvolebnom období sa divadelný súbor Hron predstavil občanom hrou Rudolfa Kazíka „Verona“.

Voľby sa konali 12. júna 1960 v dvoch miestnostiach. V budove MNV bola prvá volebná miestnosť a v budove školy bola druhá volebná miestnosť. V samotný deň volieb bolo veľmi pekné počasie. Už od včasného rána občanov zobúdzala hudba dychovej kapely, ktorá hrala striedavo pred oboma volebnými miestnosťami. Voľby boli zároveň aj vstupom do veľkej územnej reorganizácie štátu. Vytvorenie veľkých krajov a okresov si vynútili vážne politické a ekonomické dôvody. Táto organizácia mala vytvoriť vhodné podmienky pre komplexný rozvoj celého hospodárstva na území krajov a okresov. Pri novej územnej organizácii bola obec Kozárovce zadelená z okresu Zlaté Moravce do okresu Levice, ktoré patria do Západoslovenského kraja so sídlom v Bratislave.

V tomto roku bola v našej obci zriadená, v budove starého hostinca, jedáleň. Jedáleň zriadila Jednota. Vedúcou bola Jolana Pustaiová a pomocnicou Terézia Kabátová (Židáková).

Predsedom aktívu pre občianske záležitosti bol Milan Kováčik. Raz za štvrťrok sa konával zápis detí do Pamätnej knihy. Pri zápise boli prítomní obaja rodičia. Členky Výboru žien Amália Šustáková a Katarína Orovnická darovali novorodencom kvety. Potom nasledovalo krátke posedenie.

Sobáše sa konávali tiež slávnostne. Nevesty chodili na MNV v závoji a v tmavých alebo bielych šatách. Sobáš na MNV vykonával predseda MNV za pomoci matrikára. Po sobáši k mladomanželom prehovoril predseda aktívu pre občianske záležitosti a s kyticami kvetov ich obdarovali pionieri. Novomanželom vždy do miestneho rozhlasu zablahoželala aj hlásateľka Elena Hudecová.

Aktív pre občianske záležitosti nezabudol ani na jubilanta Karola Krajčiho, ktorý sa dožil 90 rokov. Na MNV, v družnej debate, s ním posedeli funkcionári MNV, Výboru žien a pionieri ho obdarili kvetinami.

Karol Krajči a jeho prijatie na MNV

V obci bolo zatiaľ dvojaké vlastníctvo. Na jednej strane boli súkromne hospodáriaci roľníci a na strane druhej družstevníci. V súkromných rukách bolo 48% pôdy. Za predsedu družstva bol zvolený Michal Kúkel (Tomáškov). Hospodárom bol František Hudec (Milákov), agronómom Štefan Pavlík z Levíc, skupinárom Jozef Vasaráb a účtovníkom František Mlynek.

Členom družstva boli ponechané záhrady, prípadne vinice a ich výmera sa doplňovala pridelením ornej pôdy do výšky 50 árov.

Kronikárka zaznamenala aj dve nehody, ktoré sa stali občanom Kozároviec. Meniš Kabát utrpel v marci smrteľné zranenie v kameňolome. V septembri utrpela ťažké zranenie na železničnej stanici v Leviciach žiačka miestnej školy.

Počasie v roku 1960

Začiatok januára bol daždivý. Koncom mesiaca mrzlo. Začiatkom februára napadlo asi 40 cm snehu. V druhej polovici februára bolo daždivo, marec bol slnečný. Začiatkom apríla prišli ďalšie teplé a slnečné dni a koncom mesiaca sa ochladilo. Chladné a premenlivé počasie trvalo celý máj. Jún na začiatku bol daždivý a druhá polovica bola pekná, pričom teploty dosahovali 24-26°C. Pekné počasie prevládalo až do 20.júla s teplotami vyše 25°C. Bohatá úroda obilia čakala na zber. Žatva začala v polovici júla. Dňa 22. júla však začalo pršať, nasledujúci deň dážď ešte zosilnel a trval až do 26. júla. Dňa 26. júla bola hladina Hrona najvyššia. Bola prerušená železničná a autobusová doprava. Voda zaplavila celé okolie a zničila značnú časť úrody. U nás bola zaplavená osada domkov pri kameňolome. Väčšmi však boli poškodené Psiare, Tlmače, Kozmálovce. 27. júla sa obloha vyjasnila a začal fúkať chladný severozápadný vietor. Až do konca augusta trvalo premenlivé počasie. V septembri sa ochladilo a začalo znova pršať. V októbri a novembri bolo premenlivé počasie priaznivé pre jesenné práce. December bol hmlistý a daždivý. 25. decembra prišiel mierny mráz a mierne mrzlo až do 30. decembra – pravdepodobne ale len v noci lebo ďalší zápis hovorí o tom, že dážď povolil až 31. decembra, keď začal padať prvý sneh. Na Nový rok bola snehová „čľapkanina“.

1970

Na viacerých stranách vtedajšia kronikárka Terézia Valentínyová sa spätne vracia k rokom 1967-1971, pretože v týchto rokoch neboli vedené žiadne zápisy. Pokúsim sa z týchto zápisov vybrať tie ktoré sa týkajú roku 1970.

Rok 1970 nebol priaznivý pre naše JRD, keďže plán v rastlinnej výrobe sa splnil len na 94,3%. Najmenej sa darilo kukurici, pšenici a tabaku. Tabak bol v tomto roku pestovaný prvýkrát a jeho úroda bola katastrofou. Pre budúcnosť sa s touto rastlinou už nepočíta. 60% chotára bol osiaty obilovinami a nepriaznivé počasie začiatkom roka s veľmi oneskorenou jarnou vegetáciou zapríčinili to, že úroda nebola dostatočná. Ani na úseku živočíšnej výroby sa plán nedodržal. Nedosiahli sa plánované počty ošípaných a nesplnili sa dodávky mä-

sa. Prvý raz došlo v tomto roku k výpomoci pri žatevných prácach, kedy do našej obce prišli kombajnisti z obcí kde už žatva skončila. V plnej miere sa prejavujú aj nedostatky v zásobovaní náhradnými dielmi na poľnohospodárske stroje. Priemerný vek pracovníkov v JRD vzrástol na 55 rokov.

V tomto roku bola urobená rekonštrukcia osvetlenia obce, bola rozšírená sieť miestneho rozhlasu na ulice kde dosiaľ nebola. Bola upravená cesta od Brôdku ku kostolu.

V roku 1970 boli aj oslavy 25. výročia oslobodenia obce, ktoré sa konali v miestnom kine Hron. Keďže kultúrny program mala na starosť miestna škola kino bolo preplnené a ľudia stáli aj vonku pred kinom.

Veľké úspechy sa v tomto roku podarili futbalistom a hokejový klub patril medzi štyri najlepšie v okrese. Vôbec činnosť tohto hokejového klubu je z dnešného pohľadu malým zázrakom, ku ktorému pomohli aj vtedajšie zimy, keď zamrzlo všetko, čo zamrznúť malo – miestne potoky, zaliate lúky aj po domácky vyrobené klziská všade, kde to len šlo.

Veľkú aktivitu vykazovalo v tomto období aj poľovnícke združenie. Okrem brigád na JRD, a svojej činnosti v lese, robilo aj novembrové poľovačky na zajace a jarabice. Počas týchto poľovačiek sa zišlo v obci veľa poľovníkov aj z okolia a večer bola vždy tanečná zábava, kde sa podávala pripravená divina. Dokonca sa krátka reportáž z takejto poľovačky odvysielala aj v televíznych novinách.

Divadelný krúžok pri Matici Slovenskej nacvičil hru Vy krásne Tatry malebné, ktorá mala veľký úspech doma aj v okolí. Na okresnej súťaži sa umiestnili na prvom mieste. Veľmi pekne pracuje folklórny súbor Matice Slovenskej, Praslica. Na Tekovských slávnostiach sa umiestnil na druhom mieste a zúčastnil sa aj ľudových slávností v Maďarsku. Veľmi dobre pracujú aj členovia Slovenského zväzu včelárov. Nemožno nespomenúť prácu požiarnikov. V našej obci organizujú od roku 1969 súťaž O prúdnicu Pohronia.

Kronikárka si nakoniec aj povzdychla nad pasivitou mládeže. V obci nevznikol Československý zväz mládeže a nie je tu ani žiadna iná oficiálna mládežnícka organizácia. Mládež sa nezapája do oficiálneho verejného života, nenacvičujú divadlo, a preto si miestni komunisti dali úlohu zaktivizovať mladých. Ako sa im to podarilo, o tom už v ďalších rokoch.

Z miestnych kroník spracoval Miroslav Kopál

Spoločný tréning hasičov

V našej obci sa 30. augusta uskutočnilo stretnutie dobrovoľných hasičov z obcí Hontianska Vrbica, Kozárovce a mesta Tlmače. Dôvodom stretnutia bol spoločný tréning, zlepšovanie hasičskej zručnosti a v neposlednom rade utužovanie priateľských, hasičských vzťahov.

V roku 2020 bola kvôli koronavírusu zrušená hasičská sezóna, preto sa naši hasiči rozhodli aspoň týmto spôsobom udržiavať vo forme. Na podujatie poslúžil areál Brôdok, ktorý je už niekoľko rokov cvičiskom pre našich hasičov. Tréning sa začal už 12h, keď členovia tímu mužov nad 35 rokov začali pripravovať hasičský guláš.

Neskôr sa už v areáli začali schádzať aj členovia tímu mužov, ktorí pripravili trať, časomieru a všetko potrebné na hladký priebeh tréningu. Dorazili aj hasičské

tímy z Hontianskej Vrbice a Tlmáč. Tréning sa niesol v dobrej športovej nálade až do večerných hodín. Všetky zúčastnené tímy si niekoľkokrát vyskúšali požiarnu disciplínu hasičský útok s vodou, občerstvili sa gulášom a užili si navzájom výbornú hasičskú atmosféru. Rozmýšľame aj nad založením tradície na záver každej hasičskej sezóny.

Peter Majer ml.

Seniori na opekačke

Stretnutia našich členov JDS bývajú družné a veselé. Tento rok im do bohatého programu aktivít veľmi nepriaznivo zasiahla pandemická situácia. Mnohé z plánovaných akcií museli zrušiť. Začiatkom septembra však využili žičlivé obdobie uvoľnenia opatrení a stretli sa na tzv. opekačke v Stope. Prišiel medzi nich aj starosta obce Bystrík Ižold, ktorého prítomnosť využili seniori a získali tak informácie z prvej ruky na mnohé otázky.

Nechýbali ani speváci a hudobníci z MATIČIARA a vďaka nim bolo o zábavu postarané. Jubilujúci členovia prevzali malé upomienkové darčeky a na pamiatku im zostane aj spoločná fotografia.

Zo života vinohradníkov

Naši vinohradníci sa počas celého vegetačného obdobia pripravujú na vrchol svojho snaženia a to sú oberačky a samotné spracovanie hrozna. Aj aktivity výboru Vinohradníckeho spolku Kozárovce sa snažia vytvárať podmienky našim členom v tomto duchu.

V mesiaci august, ktorý je predoberačkový mesiac, sme opravili cestu na Staré vinice hore horou. Bola poškodená tohtoročnými výdatnými letnými búrkami. Snažíme sa o to, aby táto cesta bola zjazdná nielen pre terénne autá.

V Motoreste Stop sme 31. augusta zorganizovali opakované každoročné školenie na tému - ako vyrobiť dobré víno. Oberačky sú len raz do roka a je potrebné si pripomínať základné technologické postupy pri spracovaní hrozna, ale aj nové veci. V tomto roku sme sa zaoberali postupom, ako vyrobiť vína so zvyškovým cukrom. So svojimi skúsenosťami sa prišiel s nami podeliť Ing. Marek Kotrus z Vinárstva Kotrus.

Na sviatok Povýšenia sv. kríža14. septrembra Vinohradnícky spolok Kozárovce, v spolupráci s farským úradom, aj tento rok zorganizoval sv. omšu. Prípravu tejto slávnosti, ktorá sa koná pri kríži pod horou na ceste na Staré vinice, veľmi dobre zorganizoval a zabezpečil člen dozornej rady vinohradníckeho spolku Ondrej Majer.

Samotné oberačky ročníka 2020 v Kozárovciach sa začali v druhej dekádeu septembra, a to zberom skorých odrôd. Prvé dve dekády septembra bolo počasie ako na objednávku a navnadilo nás v očakávaní, že tento ročník môže byť ešte dobrým ročníkom. Žiaľ, naše nádeje sa poslednou daždivou dekádou septembra rozplynuli. Október nám priniesol nadpriemerné úhrny zrážok a my sme boli nútení oberať počas občasných prestávok tohto daždivého obdobia. Toto obdobie bez slnka výrazne poškodilo najmä predčasnou hnilobou hrozná ako na Pustej hore, tak aj na Starých viniciach. Už teraz je zrejmé, že tento ročník vojde do histórie nášho vinohradníctva len ako priemerný až podpriemerný. Ostáva sa nám spoliehať na fortieľ našich vinohradníkov – vinárov, že takú dažďami zmáčanú surovinu spracujú a vyrobia z nej dobré víno. A ako sa to našim členom spolku podarí, by sme mali posúdiť 12. decembra na tradičnej koštovke kozárovských mladých vín, ak nám to pandemická situácia dovolí.

V spolupráci so starostom Ing. Bystríkom Ižoldom sme 21. októbra zorganizovali brigádu a opravili úsek cesty za odbočkou na Staré vinice pri Ilona majeri. V pláne máme ešte v mesiaci november podobným spôsobom opraviť úsek cesty pred kaplnkou na Pustej hore, ak to situácia dovolí.

Štefan Gaži
predseda VSK

Foto: J. Bedej

Veríme, že úspešne dokončíme dobre začatú prácu

„Chlapci, ďakujem vám za dnešný výkon. Šahy boli tvrdý súper, ale urobili sme všetko preto, aby sme zápas doviedli do úspešného konca. Dnešný deň si treba užiť a od zajtra sa pripravujeme na Levice. Tréningy budú v utorok, vo štvrtok a v piatok o 18 h. Vzhľadom na pokročilú jeseň a upršané počasie, budeme trénovať na umelej tráve. Predpokladám, že budete všetci k dispozícii, aby sme sa pripravili na ďalší, veľmi dôležitý a prestížny zápas proti Leviciam.“

Foto: J. Bedej

Približne takýmito slovami by nás tréner Miroslav Reischl vyprevádzal zo šatne po domácom zápase so Šahami, ktorý by sa odohral dnes, 25.10.2020 v čase písania tohto článku. Okrem toho, v tento krásny dátum oslavoval náš pán tréner 40. narodeniny, ku ktorým mu v mene FK TJ Lokomotíva Kozárovce srdečne gratulujem, prajem veľa zdravia a veľa splnených životných prianí. Futbalové víťazstvá mu pre veľmi dobre známe okolnosti priať nebudem, keďže je otázne, kedy sa hráči a fanúšikovia budú môcť vrátiť na štadióny regionálnych súťaží.

V júni, v čase, keď sa náš stredoeurópsky svet pomaly zotavoval z prvej vlny pandémie nového koronavírusu, bolo po štvormesačnej odmlke umožnené amatérskym klubom trénovať. Obdobie to bolo nadšené. Každý hráč sa tešil na tréning, opäť sme sa stretli v partii a medzi ľuďmi, ktorých spája spoločná futbalová vášeň. Naplánovaná príprava na nový súťažný ročník 4. ligy juhovýchod 2020/2021 predznamenávala, že v Kozárovciach pokračujeme bez akýchkoľvek úľav a ambície z predošlého, predčasne ukončeného ročníka presúvame do ročníka nového. A-tím zostal takmer bezo zmien, v kabíne sa objavilo niekoľko nových tvárí, vzrástla konkurencia a aj kvalita.

Do sezóny vstúpila Lokomotíva Kozárovce vysokým víťazstvom nad OFK Kovarce 6:2. Z hľadiska sebavedomia bol veľmi dôležitý nasledujúci zápas vo Veľkom Mederi. Zvíťazili sme v prvom rade kvôli veľmi dobre zvládnutým štandardným situáciám a po tomto zápase všetci v klube pochopili, že ak budeme využívať naše silné stránky, budeme hrať tímovo a variabilne, môžeme byť v tejto sezóne úspešní. Nasledujúce dva domáce zápasy s Hurbanovom a s Tovarníkmi boli bez gólového korenia, no hlavne zápas s Hurbanovom bol na šance veľmi bohatý, podarilo sa nám spáliť, podľa všetkého, rekordné množstvo šancí. Zápis do Guinessovej knihy rekordov nám to síce neprinieslo, ale legenda hovorí, že aj keby Hurbanovo odvolalo brankára, gól by nepadol.

Dve domáce remízy rozbehnutú Lokomotívu nevyviedli z koncentrácie. Na ihriskách súperov sme otáčali zápasy v Nededi a aj vo Veľkých Lovciach. Víťazstvá strhnuté na našu stranu v posledných minútach zápasov chutia vždy najkrajšie. Navyše, tieto víťazstvá boli o to vzácnejšie, že sme zápasy zvládali aj napriek zraneniam a karanténnym izoláciám niektorých našich hráčov.

Priamy prenos cez internet

Prišiel však október a korona-postrach sa opäť prihlásil k slovu. Začiatkom mesiaca nás čakali dva náročné, po sebe idúce zápasy na domácom štadióne. Nariadenia vlády Slovenskej republiky boli nekompromisné – maximálne 50 ľudí na jednom zápase. Fanúšikovia sa na zápasy nemohli prísť pozrieť, futbal tak trochu prestal mať svoj význam. Vedenie FK TJ Lokomotíva Kozárovce hľadalo spôsob, akým sprostredkovať zápasy fanúšikom. Podarilo sa nám po prvýkrát v histórii kozárovského futbalu zrealizovať priamy

(Pokračovanie na str.16)

Stolný tenis späť v Kozárovciach

V polovici letných prázdnin, na konci júla, sa do Kozároviec po dlhšej odmlke opäť vrátil stolný tenis. Prvý augustový týždeň začal svoju športovú púť stolnotenisový oddiel STO Kozárovce. Oddiel nadväzuje svoju históriu na STK Rybník, ktorý sa za posledných desať rokov stal stabilným klubom na slovenskej stolnotenisovej scéne. Základňou pre oddiel je „veľká“ telocvičňa ZŠ s MŠ Kozárovce, kde pravidelne prebiehajú tréningy.

Družstvo mužov pôsobilo posledné štyri sezóny v najvyššej súťaži – extralige mužov. Najlepšie umiestnenie sa podarilo vybojovať v sezóne 2018/2019, v ktorej sa prebojovali do play-off a nakoniec obsadili 5. miesto. V aktuálnej sezóne sa A mužstvo Kozároviec predstaví v 1. lige, v zostave hlavne s dorastencami. B družstvo bude bojovať v 5. lige, v zostave s odchovancami. Začiatok ligovej sezóny je naplánovaný na koniec septembra.

Oddiel STO Kozárovce, ktorý vedie Marek Lackovič, sa zameriava hlavne na výchovu mládeže. Naši hráči sa počas sezóny zúčastňujú celoštátnych turnajov. V každej vekovej kategórii sa nám pravidelne darí postúpiť na Majstrovstvá Slovenskej republiky mládeže a zatiaľ sa nám podarilo získať šesť medailí.

Snahou stolnotenisového mužstva je vrátiť do obce Kozárovce stolný tenis, šport ktorý bol v minulosti v obci populárny a pritiahnuť k tomuto športu čo najviac detí a mládeže nielen z obce, ale aj širšieho okolia.

Bystrík Ižold

Stolní tenisti zatiaľ na piatom mieste

Po dlhej prestávke sa sezóna pre team STO Kozárovce A začala 3. októbra 2020 domácim zápasom 1. ligy západ. Omladené mužstvo STO Kozárovce zložené prevažne z odchovancov privítalo favorita TTC Nové Zámky. Za STO Kozárovce nastúpili Markus Tonkovič, Tomáš Trubáčik, Daniel Budinsky a Adam Páleník. Zápas skončil výhrou hostí 2:12, oba body získal D. Budinsky.

Hneď o týždeň 10.októbra bol na programe ďalší domáci zápas proti STK Senec. Po štyroch hodinách sme zvíťazili 8:6, bolo vidno že naši hráči už získali potrebnú istotu po prvom zápase. V ten istý deň o 16h bol na programe ďalší zápas proti družstvu Propria Kúty. V tomto zápase sme už boli favoriti my, a to sme od začiatku potvrdzovali. Konečný výsledok to potvrdil: STO Kozárovce – Propria Kúty 10:4. Po troch odohratých kolách je STO Kozárovce A na 5. mieste, bohužiaľ aktuálne je súťaž prerušená.

M.L.

Veríme, že úspešne dokončíme dobre začatú prácu

(Dokončenie zo str. 15)

prenos zápasu – streamovaný online cez internet prostredníctvom streamingovej platformy Twitch. Priame prenosy boli prijaté veľmi pozitívne a mali pomerne slušnú sledovanosť. Ozvali sa priaznivci, ktorí si žiadajú aj v budúcnosti živé prenosy zo zápasov, bez ohľadu na obmedzenia počtu divákov na tribúnach alebo dianie vo svete. Dokonca sa ozvali aj hlasy, že by tieto zápasy mohli byť aj komentované. Určite by to mnohí fanúšikovia privítali, no nájsť človeka, ktorý by sa takejto aktivite chcel venovať dobrovoľne môže, byť výzva do budúcnosti.

Z pohľadu A-tímu bola jeseň 2020/2021 rozprávková. Osem víťazstiev a dve remízy v 10 zápasoch je štatistika, s ktorou sa Kozárovce stretli naposledy v sezóne 2016/2017, keď Lokomotíva postúpila z 5. ligy východ do 4. ligy juhovýchod. Súťaž máme výborne rozbehnutú a je naozaj veľká škoda, že súťaž bola prerušená práve v momente, keď sa nám takto skvele darilo. Verím, že sa na jar situácia zlepší a budeme sa spolu môcť opäť stretnúť na futbalových štadiónoch a dokončíme prácu, ktorú sme na jeseň začali.

Dorast o udržanie

Dorastenci budú na jar bojovať v dorasteneckej 4. lige juhovýchod o udržanie. Po niekoľkých nevydarených domácich zápasoch sa nachádzajú na 14. mieste tabuľky. Vstup do ročníka nevyšiel podľa predstáv. Počas prípravy sa dorast stretával s rôznymi problémami. Káder sa obmenil, pribudli hráči, ktorí mali striedavý štart v iných kluboch a bolo potrebné vytvoriť v tíme novú chémiu a nájsť nových lídrov, čo sa zatiaľ nie veľmi podarilo.

V niektorých zápasoch sme napriek okolnostiam dokázali súperov prekvapiť poctivou hrou a disciplinovanými výkonmi, ktoré boli približne v súlade s kvalitou našich hráčov. Zaváhali sme vo viacerých domácich zápasoch, napr. s Ivankou pri Nitre, Štúrovom alebo Kalnou nad Hronom a na ihriskách súperov sme nedokázali získať body, čo je dôvodom, prečo stojíme v tabuľke tak, ako stojíme. Mrzí nás nízky počet strelených gólov, pretože šance si dokážeme vypracovať. Hráčov rotujeme, skúšame ich na rôznych pozíciách, hľadáme optimálnu zostavu, ktorá by priniesla aj góly, aj lepšiu efektivitu v zakončení, aj lepšie defenzívne výkony. Doplácame na zranenia a zbytočné kartové tresty. Určite máme na čom pracovať a aj čo zlepšovať do ďalších zápasov. Našim cieľom je udržať štvrtú dorasteneckú ligu v Kozárovciach, čo nebude jednoduché, ale hráči a realizačný tím sú odhodlaní urobiť všetko pre to, aby sa to podarilo.

Žiaci na čele tabuľky

Kozárovskí žiaci a prípravkári si futbal užívajú. Žiaci valcujú svojich protivníkov v celom okrese. Začiatok bol náročný, lebo v prvom predohrávanom kole dostali žiaci výprask v domácom prostredí od Veľkých Túroviec 1:7. Chlapci na tento zápas správne zareagovali, naštartoval ich a od tohto momentu vyhrali 8 zápasov v rade s celkovým skóre 75:10. V súčasnosti sa nachádzajú na prvom mieste tabuľky oblastných majstrovstiev okresu Levice. Tento úspech je logickým vyústením ich zanietenia pre futbal a chuti na sebe pracovať. Žiaci trénovali trikrát do týždňa už od začiatku júla a drvivá väčšina hráčov vynechala tréning iba kvôli chorobe alebo kvôli zraneniu. Herný prejav žiakov, zlepšovanie v individuálnych herných činnostiach a schopnosť pracovať v prospech tímu sú ešte dôležitejšie ako 1. miesto v tabuľke. Dôkazom je, že na 75 góloch sa podieľalo až 13 hráčov, pričom často hrali tak, že sa snažili prihrať na gól svojmu spoluhráčov, ktorý gól ešte nedal.

Prípravka chytá dych

Prípravkári v ničom nezaostávajú. Počas letných mesiacov to ale až tak pozitívne nevyzeralo. Účasť na tréningoch bola veľmi slabá a záujem zo strany detí, ale aj rodičov bol minimálny. Tréneri sa napriek nižšiemu počtu detí na tréningoch snažili. Po začiatku školského roka sa tréningová účasť výrazne zlepšila, ale na väčšine detí bol vidieť tréningový výpadok, ktorý bolo potrebné rýchlo dohnať. Nedostatočná pripravenosť sa prejavila hneď na prvom turnaji, kde sme prehrali s Novou Dedinou 0:3. V ďalšom zápase sme si napravili chuť a vyhrali nad Hronskými Kosihami 4:1. Následne sme odohrali dva ďalšie turnaje a výsledky na nich nás vyniesli na 1. miesto v skupine. Futbalový progres detí je evidentný, ale máme pred sebou ešte veľa práce. Hlavným cieľom je motivovať deti k väčšej tréningovej účasti a zároveň vybudovať u nich trvalý vzťah k športu, predovšetkým k futbalu.

Prerušenie súťaží prišlo všetkým nevhod. Všetky naše tímy majú ciele, ktorých naplnenie vyžaduje prípravu a poctivý prístup. V momentálnej situácii, keď nie je umožnené skupinové trénovanie a nehrajú sa súťažné zápasy, bude zložité udržať najmä nadšenie kozárovskej a nielen kozárovskej mládeže športovať. Pevne dúfame, že sa situácia začiatkom roka zlepší, že sa vrátime do súťaží silnejší a odolnejší a svoje športové ciele naplníme. Ďakujeme našim fanúšikom za priazeň, prajeme si pevné zdravie a do skorého videnia na futbalových štadiónoch.

Miloš Ďurovič, ml.
kapitán A mužstva

Zrodila sa bežecká tradícia

V Kozárovciach dostali bežci, ale aj vyznávači rýchlej chôdze, zelenú. Veľmi sľube rozbehnutý klub bežcov však musel štyri plánované behy na tento rok po zavedení opatrení súvisiacich s covidom19 trochu zmeniť. Marcový beh nahradili 15. augusta zaujímavým behom nazvaným ...AJ 21 SCHODOV, ktorý situovali do skautského tábora pod Veľkou skalou. Hlavná trať merala 9,66 km, kratšia trať 3,56 km. Okorenením tratí bolo prevýšenie 80 m po schodoch na Veľkú skalu. Na štart nastúpilo 69 účastníkov, z toho 14 Kozárovčanov, čo svedčí o raste popularity tohto športu na domácej pôde. Najlepší čas dosiahol Ján Sopko z AK Krupina. Zo žien bola najrýchlejšia Iveta Furáková –Svetielko nádeje.

V poradí ďalší beh naplánovaný na 27. septembra sa len tesne minul s nástupom prísnejších opatrení proti šíreniu pandémie. Už samotný názov Hudobný kolotoč vzbudzoval zvedavosť a očakávania. A nezostalo len pri nich. Organizátorom sa totiž podarilo priviesť do obce štyri štýlovo odlišné hudobné zoskupenia , ktoré spestrovali náladu nielen bežcom, ale boli prekvapením aj pre samotných obyvateľov obce. Do Kozároviec zavítali: Ľudová sláčiková hudba Hron z Banskej Bystrice, rocková kapela No.5 z Detvy, domáca dychová hudba Kozárenka a bubnová show Campana Batucada z Nitry. Na záver pretekov mala v motoreste Stop trojhodinový koncert skupina Dream. Podujatie moderátorským slovom sprevádzal Martin Majer. Takto sa organizátorom podarilo spojiť šport s kultúrnym zážitkom. Ocenilo to nielen 63 bežcov a chodcov na trati, ale aj samotní diváci.

Ako informoval Michal Šusták: „Na troch pretekoch organizovaných v Kozárovciach bolo 231 štartov, 168 pretekárov. To znamená, že 62 pretekárov sa zúčastnilo dvakrát, ale aj trikrát. Potvrdzuje to, že každý štvrtý bežec sa do Kozároviec vracia. Ďalšou zaujímavosťou je fakt, že každý piaty pretekár je domáci Kozárovčan, čo je veľmi priaznivý trend.“

Žiaľ, nepodarilo sa úspešný bežecký rok v Kozárovciach ukončiť druhým ročníkom Behu Slovenskej brány. Organizátori ho pripravovali na 17. októbra. Aktivisti okolo Michal Šustáka sú však optimisti. Behajú, či chodia individuálne a len čo sa „vyčasí“, určite pripravia nové bežecké podujatie.

M. Nemčeková

KOZÁROVSKÉ NOVINY

Kozárovské noviny – občasník občanov obce Kozárovce • **Vydavateľ:** Obec Kozárovce, Hlavná 685, 935 22 Kozárovce, IČO: 00 307 149 • **E-mail:** sbpress@sbpress.sk • **Šefredaktorka:** PhDr. Monika Nemčeková • **Redakčná rada:** David Hudec, Bc. Renáta Ižoldová, Ing. Miroslav Kopál, Mária Orovnická, Bc. Dominika Skačanová • **Grafické spracovanie a tlač:** SB PRESS, s.r.o Tlmače • **Evidenčné číslo:** EV 3817/09, ISSN 1339-276X • **www.kozarovce.sk**